Lietas Nr. C07041213
Lietas arhīva Nr. C-0412-13/5

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Aizkrauklē, 2013.gada 3.decembrī

Aizkraukles rajona tiesa

tiesnese L.Baltmane-Zepa,

ar tiesas sēžu sekretāri A.Frolovu,

piedaloties prasītājas pilnvarotajai pārstāvei /I.C/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA /Nosaukums/ maza apmēra prasībā pret /I.H/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 13.martā SIA /Nosaukums/ Aizkraukles rajona tiesā cēlusi maza apmēra prasību pret /I.H/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada 11.februārī mājas lapā /nosaukums/ atbildētāja aizpildīja reģistrācijas formu un apliecināja, ka piekrīt kredīta līguma kopējiem noteikumiem, kuru kods ir 90D3 C7CB FB52 CE03 B925 7ECC 4F39 702D, apstiprināja reģistrāciju un no sava konta Nr./konta numurs/ uz prasītājas kontu veica reģistrācijas maksājumu Ls 1 apmērā, kas apliecināja atbildētājas piekrišanu kredīta līguma noteikumiem.

Prasītāja 2008.gada 2.oktobrī pārskaitīja atbildētājas pieprasīto kredītu Ls 120 apmērā, nosakot kredīta atmaksas termiņu 28 dienas, proti, līdz 2008.gada 31.oktobrim un procentus par kredīta lietošanu uz 28 dienām Ls 30 apmērā.

Atbildētāja vienu reizi veica kredīta atmaksas termiņa pagarināšanu, nosakot kredīta atmaksas termiņu līdz 2008.gada 5.decembrim, taču līdz prasības iesniegšanas dienai nav atmaksājusi prasītājai kredīta pamatsummu Ls 120 apmērā.

Atbildētāja savas saistības noteiktajā termiņā neizpildīja, tāpēc prasītāja saskaņā ar kredīta līguma noteikumu 5.1.punktu uzsāka aprēķināt kavējuma naudu divu procentu apmērā no laikā neapmaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu. Atbildētāja kavējusi kredīta atmaksu laika periodā no 2008.gada 6.decembra līdz 2013.gada 6.martam, kas ir 1552 dienas un aprēķinātā kavējuma nauda ir Ls 3724,80 apmērā, taču prasītāja samazinājusi kavējuma naudu līdz divkāršam parāda pamatsummas apjomam Ls 240 apmērā.

Prasītāja un atbildētāja vienojās, ka kredīta procentu summa par kredīta pamatsummas lietošanu ir Ls 30 apmērā par 28 dienām, taču atbildētāja nav veikusi nevienu iemaksu kredīta procentu dzēšanai, atbildētājas procentu summas parāds par laika periodu no 2008.gada 7.novembra līdz 2013.gada 6.martam ir Ls 1692,85 apmērā; prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas procentus par aizdevuma lietošanu Ls 120 apmērā.

Tā kā atbildētāja savas saistības labprātīgi nepildīja, prasītāja iesniedza tiesā pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, kā rezultātā prasītājai radās zaudējumi Ls 5,25 apmērā, ko veido ar brīdinājuma izsniegšanu saistīto izdevumu samaksa.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas naudas summu Ls 480 apmērā, ko veido kredīta pamatsumma Ls 120 apmērā, procentu summa Ls 120 apmērā un līgumsods Ls 240 apmērā. Turklāt prasītāja lūdz piedzīt zaudējumus Ls 5,25 apmērā, samaksāto valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus. Vienlaicīgi prasītāja lūdz tiesu noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt kavējuma naudu divus procentus dienā no neatmaksātās kredīta summas Ls 120, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās brīdi.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1401., 1402., 1403., 1587., 1590., 1716., 1717., 1720.panta 2.punktu, 1721., 1724., 1756., 1763., 1773., 1775., 1943.pantu.

2013.gada 5.augusta papildinājumos pie prasības prasītāja norādījusi, ka līgumā minētā kavējuma nauda divu akcentu apmērā nozīmē kavējuma nauda divu procentu apmērā, jo laikā, kad SIA /Nosaukums/ dalībnieku sastāvā bija Lietuvas Republikas pilsoņi, līgumā ir radusies drukas kļūda, kas izskaidrojama ar valodas barjeru *(lietas 30.lapa).*

2013.gada 21.oktobra papildinājumos pie prasības prasītāja norādījusi, ka kredīta līguma noslēgšanas datums ir 2008.gada 27.septembris, nevis 2013.gada 11.februāris, kā tas kļūdaini norādīts prasības pieteikumā. Prasītāja iesniegusi papildus pierādījumus, kas apliecina faktu, ka atbildētāja apņēmusies maksāt kredīta lietošanas procentus Ls 30 par 28 dienām, un to, ka atbildētāja par kredīta atmaksas datumu ir izvēlējusies 2008.gada 5.decembri *(lietas 39.-40.lapa).*

Paskaidrojumus par prasību atbildētāja tiesai nav iesniegusi.

Atbildētājai par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56.pantam, nosūtot tiesas pavēsti gan uz prasības pieteikumā norādīto adresi, gan arī uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi *(lietas 38., 45.lapa).*

Civilprocesa likuma 56.panta piektā daļa noteic, ka tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses (..). Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē (..).

Tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 56.$^{1}$ pantā nostiprināto paziņošanas prezumpciju, kas paredz, ka gadījumā, ja tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi (..) un tas, ka no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Šo prezumpciju, ka dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, (..) adresāts var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķērsli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no lietas dalībniekiem, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210.pantu nav pamats to atlikt. Tiesa nekonstatē tādus apstākļus, kas būtu pamats atlikt lietas izskatīšanu un ņemot vērā to, ka atbildētājai par lietas izskatīšanu paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56. un 56.$^{1}$ pantā noteiktajam, tiesa uzskata, ka lietas izskatīšana ir iespējama atbildētājas prombūtnē.

Prasītājas pārstāve /I.C/ tiesas sēdē prasību uzturēja un paskaidroja, ka atbildētāja nav veikusi nevienu maksājumu parāda dzēšanai, vienu reizi pagarinājusi līguma termiņu. Izskaidroja, ka līgumiskie procenti par naudas lietošanu rēķināti, ievērojot līguma noteikumu 5.1.punktu un to, ka prasītāja un atbildētāja pielīgušas procentus Ls 30 apmērā par 28 dienām. Līgumsods tiek rēķināts saskaņā ar līguma noteikumu 5.1.punktu un 1.18.punktu. Prasītājas pārstāve nevarēja paskaidrot, kāpēc līgumsoda piedziņa netiek pamatota ar līguma noteikumu 5.3.punktu. Norādīja, ka no atbildētājas piedzenami arī radušies zaudējumi Ls 5,25 apmērā sakarā ar pieteikuma par saistības izpildīšanu brīdinājuma kārtībā iesniegšanu.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies prasītājas pārstāves paskaidrojumu, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka SIA /Nosaukums/ maza apmēra prasība pret /I.H/ par parāda piedziņu ir apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistība rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Konkrētajā gadījumā, lai varētu uzskatīt, ka starp pusēm ir noslēgts likumam atbilstošs līgums, jāņem vērā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmā daļa, kas noteic, ka distances līgums ir vienošanās starp patērētāju un (..) pakalpojumu sniedzēju, pamatojoties uz (..) pakalpojumu sniedzēja piedāvājumu ar (..) tipveida vēstules, (..) telefona, faksimila, interneta, elektriskā pasta, televīzijas, radio un citu informācijas nosūtīšanas vai pārraidīšanas līdzekļu starpniecību.

Ministru kabineta 2004.gada 21.decembra noteikumu Nr.1037 „Noteikumi par distances līgumu par finanšu pakalpojumu sniegšanu" 3.punkts noteic, ka finanšu pakalpojums ir jebkurš (..) kreditēšanas (arī patērētāju kreditēšanas) (..) maksājumu pakalpojums, ko pakalpojuma sniedzējs savas profesionālās darbības ietvaros sniedz patērētājam.

2008.gada 27.septembrī atbildētāja reģistrējusies prasītāja portālā un apstiprinājusi piekrišanu kredīta līguma noteikumiem, kuru PROST kods ir 90D3 C7CB FB52 CE03 B925 7ECC 4F39 702D, pārskaitot uz prasītājas kontu reģistrācijas maksu Ls 1 apmērā *(lietas 15.lapa).*

Atbildētājas pieprasītā kredīta summa bija Ls 120 apmērā, kuru pēc kredīta līguma noteikumu apstiprināšanas, prasītāja 2008.gada 2.oktobrī pārskaitīja uz atbildētājas norēķinu kontu Nr./numurs/ *(lietas 18.lapa).*

Sākotnēji kredīta atmaksas datums tika noteikts 2008.gada 31.oktobris, taču pēc tam atbildētāja pagarinājusi kredīta atmaksas termiņu līdz 2008.gada 5.decembrim *(lietas 40.lapa).*

Līdz ar to tiesa secina, ka ar lietā esošajiem kredīta līguma noteikumiem, kas paredzēti aizdevuma līguma slēgšanai neklātienē, reģistrējoties un piesakoties aizdevuma saņemšanai prasītājas interneta mājas lapā www.procents.lv, kredīta nosacījumiem *(lietas 40.lapa)* un 2008.gada 2.oktobra maksājuma uzdevumu, prasītāja pierādījusi, ka pušu starpā attālināti noticis tiesisks darījums - noslēgts aizdevuma līgums, saskaņā ar kuru atbildētāja saņēmusi no prasītājas aizdevumu Ls 120 apmērā ar procentu summu Ls 36 apmērā par 28 dienām no 2008.gada 2.oktobra līdz 2008.gada 31.oktobrim un ar procentu summu Ls 30 apmērā par 28 dienām no 2008.gada 7.novembra līdz 2008.gada 5.decembrim, nosakot kredīta atmaksas termiņu līdz 2008.gada 5.decembrim, kā arī atbildētāja apņēmusies maksāt līgumsodu.

Turklāt tiesa konstatē, ka starp pusēm ir noslēgts Civillikuma 1934.pantam atbilstošs aizdevuma līgums, pusēm uzņemoties līgumā noteiktās saistības, atbildētājai apņemoties atdot aizdevumu un maksāt procentus līgumā noteiktajā kārtībā, apmērā un termiņos, kā arī ciest līgumsodu saistību nepienācīgas izpildīšanas gadījumā. Minētais atbilst arī Civillikuma 1943.pantā paredzētajam, proti, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš ir saņēmis, Civillikuma 1946.panta nosacījumiem par pienākumu maksāt procentus par aizdevumu, ja tie norunāti, Civillikuma 1717.pantā minētajam par personas uzņemšanos ciest

līgumsodu par saistības neizpildīšanu vai pienācīgu neizpildīšanu.

Prasītāja ir pierādījusi atbildētājai piešķirtā aizdevuma Ls 120 apmērā izsniegšanu. Samaksas pierādīšanai prasītāja tiesā iesniegusi maksājuma uzdevumu Nr.58, no kura redzams, ka atbildētājai piešķirts aizdevums saskaņā ar līgumu *(lietas 18.lapa).*

No lietas materiāliem, no prasītājas pārstāves paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka atbildētāja nav samaksājusi pamatparādu. Atbildētāja noslēgto līgumu juridiski nav apstrīdējusi, tātad tas atzīstams par tiesīgi noslēgtu darījumu, kas atbilstoši Civillikuma 1587.pantam uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Ņemot vērā konstatēto, tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājai pastāv nenokārtota maksājuma saistība un atbildētājas pamatparāds ir Ls 120 apmērā, kas piedzenams no atbildētājas par labu prasītājai.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas pielīgtos procentus par aizdevuma lietošanu Ls 120 apmērā.

Kā izriet no prasības pieteikuma, tad prasītāja aprēķinājusi līgumiskos procentus par laika periodu no 2008.gada 7.novembra līdz 2013.gada 6.martam un tie ir Ls 1692,85 apmērā, taču to apmērs samazināts līdz pamatparāda apmēram, proti, naudas summai Ls 120.

Civillikums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu. Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. No Civillikuma 1946.panta noteikumiem izriet, ka par aizdevumu dodami procenti, ja tie bijuši tieši norunāti.

No līguma pielikuma, kas nodēvēts par kredīta nosacījumiem, redzams, ka prasītāja un atbildētāja vienojušās par šādu procentu apmēru: no 2008.gada 2.oktobra līdz 2008.gada 31.oktobrim par kredīta termiņa 28 dienām maksājama kredīta procentu summa Ls 36 apmērā, savukārt par laiku no 2008.gada 7.novembra līdz 2008.gada 5.decembrim par 28 kredīta termiņa dienām maksājama kredīta procentu summa Ls 30 apmērā *(lietas 40.lapa)*.

Tiesai nav šaubu, ka atbildētāja ne 2008.gada 5.decembrī, ne arī vēlāk saņemtos naudas līdzekļus nav atdevusi, tomēr tiesas ieskatā prasītāja nepamatoti aprēķinājusi līgumiskos procentus par laika periodu pēc 2008.gada 5.decembra, jo no minētajiem kredīta nosacījumiem viennozīmīgi izriet, ka konkrētā kredīta procentu summa piemērojama tikai konkrētajā laika periodā un nav attiecināma uz citu laika periodu, kā to norāda prasītāja.

Prasītājas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka procenti aprēķināti saskaņā ar kredīta līguma 2.1.punktu, kas noteic, ka (..) kredīta ņēmējs apņemas saņemtos kredītus savlaicīgi atmaksāt kreditoram un samaksāt kredīta maksājumus.

Ne no minētā līguma punkta, ne no citiem līguma punktiem, ne no kredīta nosacījumiem neizriet, ka atbildētāja uzņēmusies pienākumu maksāt jebkādus līgumiskos procentus par naudas lietošanu pēc 2008.gada 5.decembra, līdz ar to no atbildētājas piedzenami līgumiskie procenti tikai tādā apmērā, par kādu puses tiesiski vienojušās, proti, Ls 66 apmērā, kas ir procenti Ls 36 apmērā par laika periodu no 2008.gada 2.oktobra līdz 2008.gada 31.oktobrim un procenti Ls 30 apmērā par laika periodu no 2008.gada 7.novembra līdz 2008.gada 5.decembrim. Pārējā daļā prasība par līgumisko procentu piedziņu ir noraidāma.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas līgumsodu Ls 240 apmērā par laika periodu no 2008.gada 6.decembra līdz 3013.gada 6.martam, norādot, ka līgumsoda apmērs ir samazināts.

Civillikuma 1716.pantā noteikts, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1720.panta 2.punkts noteic, ka līgumsodu, kā arī līguma izpildīšanu var prasīt, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Atbilstoši Civillikuma 1717.pantam līgumsodu var pievienot katram līgumam un līgumsoda apmēru noteic līdzēji.

Tiesa nepiekrīt prasītājas pilnvarotās pārstāves viedoklim par to, ka atbildētājas pienākums maksāt līgumsodu Ls 240 apmērā, izriet no līguma 5.1.punkta. Minētais līguma punkts noteic, ka gadījumā, ka kredīta ņēmējs nepilda savus pienākumus un neveic kredīta atmaksu kredīta atmaksas dienā, tas maksā kreditoram kavējuma naudu divu akcentu apmērā no laikā nesamaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu.

Kā redzams, tad kavējuma naudas apmērs izteikts nesaprotamā apmērā, izmantojot vārdu /Nosaukums/. Prasītājas skaidrojumā norādīts, ka vārds /Nosaukums/ ir drukas kļūda; šis termins ir jāsaprot kā kavējuma nauda divu procentu apmērā *(lietas 30.lapa)*.

Tiesas ieskatā, lai būtu pamats piedzīt no atbildētājas līgumsodu prasītājas norādītajā apmērā pamatojoties uz līguma 5.1.punktu, tiesai ir objektīvi jānoskaidro starp pusēm noslēgtā līguma konkrētā punkta saturu, un tas darāms, iztulkojot līgumu atbilstoši Civillikuma 1504.-1510.pantam.

Atbildētāja Patērētāju tiesību likuma izpratnē ir atzīstama par patērētāju, līdz ar to tiesai jāņem vērā atbildētājas īpašais statuss un tiesību aktos attiecībā uz tām ietvertais tiesību aizsardzības regulējums *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta apkopojumu „Tiesu prakse līgumsodu piemērošanā, 2013.gads)*.

Civillikuma 1504.pants noteic, ka, darījumu iztulkojot, jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu. Savukārt Civillikuma 1505.pants noteic, ka gadījumā, ja rodas šaubas par vārdu nozīmi, jāievēro to jēgums un darījuma dalībnieka skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms.

Civillikuma 1504.pants kopsakarā ar šā likuma 1505.pantu norāda uz to, ka tiesai, darījumu iztulkojot, vispirms ir jāmēģina noteikt darījumā lietoto vārdu (plašākā nozīmē - darījuma noteikumu) objektīvā nozīme *(skat. S.Rudāns Saistību tiesību komentāri. IV. Tiesisku darījumu iztulkošana. Jurista vārds, 09.05.2006, Nr.18 (421).)*

Ar vārdu „akcents" latviešu valodā saprot fonētisku valodas vienības (zilbes) izcēlumu runas plūsmā; tas ir arī uzsvars, ar ko teikumā

izceļ kādu vārdu, vārdu grupu. Tāpat šis vārds tiek skaidrots kā izrunas īpatnības, ar kurām kādas valodas vai dialekta lietotājs runā citā valodā vai dialektā, kā arī akcents ir izcēlums, uzsvērums kādai domai idejai *(skat. J.Baldunčiks, K.Pokrotniece. Svešvārdu vārdnīca. Apgāds /Nosaukums/, 2005.gads, 33.lpp.)*.

Civillikuma noteikumi par tiesiska darījuma iztulkošanu prezumē, ka darījumā lietotiem vārdiem (izteikumiem) piešķirama to parastā nozīme. Tādējādi citāds iztulkojums ir iespējams vienīgi tad, ja vārdi ir divdomīgi vai arī nav divdomīgi, bet līdzējs pierāda to neatbilstību viņa patiesajai gribai *(skat.Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 11.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-278/2011)*.

No lietas materiāliem nav redzams, ka atbildētājai bija zināms un saprotams, ka līgumā pielīgts viņas pienākums maksāt kavējuma naudu divu procentu apmērā, atbildētāja nav veikusi nekādas darbības, no kurām tiesa varētu secināt, ka atbildētāja piekritusi konkrētajam līguma noteikumam.

Civillikuma 1508.pantā noteikts, ka saudzīgākam iztulkojumam dodama priekšroka pret citiem, un uz tā pamata priekšroka ir tam, kurš vismazāk saista parādnieku. Turklāt Civillikuma 1509.pants norāda, ka divpusēji darījumi, kas uzliek pienākumus abām pusēm, šaubu gadījumā iztulkojami tam par ļaunu, kurš attiecīgā gadījumā ir kreditors un kuram tādēļ vajadzēja izteikties skaidrāk un noteiktāk.

Līdz ar to tiesa secina, ka vārds /Nosaukums/ nekādā tā nozīmē nav saistīts ar vienību /Nosaukums/, kuros izteikts līgumsoda, kavējuma naudas apmērs. Tas nav divdomīgs vārds kontekstā ar visu līguma saturu un konkrēto līguma punktu. Līdzējs – prasītāja norādījusi, ka vārds /Nosaukums/ faktiski ir drukas kļūda, un tiesa, ņemot vērā atbildētājas statusu, saudzīgāka iztulkojuma priekšroku pret citiem, atbilstoši Civillikuma 1506.pantam uzskata, ka prasītāja ir iztiekusies tumši un nesaprotami un tāpēc līguma 5.1.punkts uzskatāms par spēkā neesošu. It īpaši tiesa ņem vērā to, ka atbildētāja kā patērētāja līguma slēgšanas brīdī atradās neizdevīgākā pozīcijā, jo līgums ir noslēgts attālināti un tāpēc prasītājai vēl jo vairāk ir jāievēro rūpība, sagatavojot līguma noteikumus, lai tie būtu saprotami.

Kā tiesa konstatējusi jau iepriekš, tad atbildētāja ir pieļāvusi saistību izpildes termiņa nokavējumu, jo noteiktajā termiņā aizdevumu nav atdevusi. Prasītājai būtu tiesības no atbildētājas uz līgumsoda saņemšanu Ls 20 apmērā, kā to noteic starp pusēm noslēgtā līguma 5.3.punkts, taču prasītāja savu prasījumu par līgumsoda piedziņu nav pamatojusi ar līguma 5.3.punktu un, tiesa, ievērojot Civilprocesa likuma 192.pantu, nevar iziet ārpus pieteiktā prasījuma ietvariem.

Ņemot vērā minēto, prasītājas prasība daļā par līgumsoda Ls 240 apmērā piedziņu ir noraidāma.

Prasītāja lūdz piedzīt zaudējumus Ls 5,25 apmērā, prasības pieteikumā norādot, kas šie zaudējumi radušies sakarā ar pieteikuma par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā iesniegšanu *(lietas 21.lapa)*.

Prasītāja pievienojusi prasības pieteikumam 2013.gada 7.marta maksājuma uzdevumu par izdevumu Ls 5,25 samaksu *(lietas 10.lapa)*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 406.$^{3}$ panta trešajai daļai samaksātie tiesāšanās izdevumi Ls 5,25 apmērā maksāti kā ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi tiesvedības lietā par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā saskaņā ar Civilprocesa likuma 50.$^{1}$ nodaļas noteikumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Saskaņā ar Civillikuma 1773.pantu zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesiskas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas. Savukārt Civillikuma 1775.pants noteic, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Civiltiesību doktrīnā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pamati ir: 1) nodarītāja prettiesiska rīcība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars *(skat. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. Rīga, 2006., 246.lpp)*.

Lai arī izdevumi, ko samaksājusi puse, kuras labā taisīts spriedums, atzīstami par tās zaudējumiem šī jēdziena plašākā izpratnē, tomēr nav pamata tos saistīt ar puses tiesībām celt materiāltiesisku prasījumu par zaudējumu piedziņu, jo (..) jautājums par tiesas izdevumiem pieder procesuālajām, bet ne materiālajām tiesībām (..) *(skat. V.Bukovskis. Civilprocesa mācību grāmata. Rīga, 1933., 421.lpp.)*. Šāds viedoklis vairākkārt sniegts arī judikatūrā *(skat., piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 6.aprīļa spriedumu lietā SKC/143)*.

Prasītāja ir tiesīga izvēlēties aizstāvēt savas aizskartās tiesības vai intereses tiesā, un šo tiesību realizēšana nav uzskatāma par atbildētājas bezdarbības rezultātu. Līdz ar to tiesa nekonstatē zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumus civiltiesiskajā izpratnē, to, ka būtu atjaunojams prasītājas mantiskais stāvoklis, kas būtu izjaukts atbildētāja prettiesiskās rīcības dēļ *(skat. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata, Tiesu nama aģentūra, 2006., 237.lapa)*. Procesuālie izdevumi citā lietā nav atzīstami par zaudējumiem šajā lietā, un tie nav atlīdzināmi, tāpēc tiesa prasību daļā par zaudējumu Ls 5,25 apmērā uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja savas procesuālās tiesības iesniegt paskaidrojumus, apstrīdēt prasītājas prasījumus nav izmantojusi. Tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja savas maksājumu saistības būtu izpildījusi, jo atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz parādnieku.

Ņemot vērā spriedumā minētos argumentus, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams pamatparāds Ls 120 apmērā, līgumiskie procenti Ls 36 apmērā par laika periodu no 2008.gada 2.oktobra līdz 2008.gada 31.oktobrim un Ls 30 apmērā par laiku no

2008.gada 7.novembra līdz 2008.gada 5.decembrim, pārējā daļā prasība ir noraidāma.

Prasītāja lūgusi tiesu atzīt tās tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt kavējuma naudu divu procentu apmērā dienā no neatmaksātās kredīta summas Ls 120, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās brīdi.

Šāds prasītājas prasījums ir noraidāms, jo kā spriedumā norādīts iepriekš, tad līguma punkts, pamatojoties uz kuru, prasītājasprāt, tai ir tiesības saņemt divus procentus dienā no neatmaksātās kredīta summas, uzskatāms par spēkā neesošu. Tomēr saskaņā ar Civillikuma likuma 1765.pantu un Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās parāda pamatsummas, taču nepārsniedzot pamatsummas apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļā, no atbildētāja par labu prasītājai tiesa piespriež samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierinātajam prasījumu apmēram.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi valsts nodevu Ls 72 (lietas 7., 8.lapa) apmērā, taču apmierināto prasījumu summa ir Ls 186 un saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu maksājama valsts nodevas apmērs ir Ls 50 ; valsts nodeva šādā apmērā piedzenama no atbildētājas.

Prasītāja samaksājusi arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 9,06 *(lietas 9., 43.lapa)* apmērā, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi. Arī šie izdevumi piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājai nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa 8., 97., 193., 195.pantu, 204.[1] pantu, 250.[26] tiesa

nosprieda

SIA /Nosaukums/ maza apmēra prasību pret /l.H/ par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /l.H/, /personas kods/, par labu SIA /Nosaukums/, vienotais reģistrācijas Nr./0/, pamatparādu Ls 120 (viens simts divdesmit latu) apmērā, līgumiskos procentus par laika periodu no 2008.gada 2.oktobra līdz 2008.gada 31.oktobrim Ls 36 (trīsdesmit sešu latu) apmērā un par laika periodu no 2008.gada 7.novembra līdz 2008.gada 5.decembrim Ls 30 (trīsdesmit latu) apmērā, kopā naudas summu Ls 186 (viens simts astoņdesmit sešu latu) apmērā.

Prasību daļā par līgumisko procentu piedziņu par laika periodu no 2008.gada 5.decembra līdz 2013.gada 6.martam Ls 54 (piecdesmit četru latu) apmērā noraidīt.

Prasību daļā par līgumsoda Ls 240 (divi simti četrdesmit latu) apmērā piedziņu noraidīt.

Prasību daļā par zaudējumu piedziņu Ls 5,25 (piecu latu un 25 santīmu) apmērā noraidīt.

Noteikt SIA /Nosaukums/, vienotais reģistrācijas Nr./0/, tiesības par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no /l.H/, /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet neatmaksātās pamatparāda summas Ls 120 (viens simts divdesmit latu), nepārsniedzot tās apmēru.

Piedzīt no /l.H/, /personas kods/, par labu SIA /Nosaukums/, vienotais reģistrācijas Nr./0/, tiesas izdevumus: valsts nodevu Ls 50 (piecdesmit latu) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 9,06 (deviņu latu un 6 santīmu) apmērā.

/l.H/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 (trīsdesmit) dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2013.gada 3.decembra, kasācijas sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Tiesnese L.Baltmane-Zepa